

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Development of English Speaking Skills
Using Activity-Based Learning for 7th Grade Students

ณัฏวิภาณีย์ หาญรินทร์^{1*} วชรี แซงบุญเรือง² และ พิจิตรา ธงพานิช²
Natwikan Hanrin^{1*}, Watcharee Sangboonraung² and Pichittra Thongpanit²

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นแนวทางที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมผ่านการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาทักษะและประสบการณ์เรียนรู้อย่างหลากหลายและมีความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนสามารถฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความก้าวหน้าของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (2) ศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานตามเกณฑ์ร้อยละ 80 (3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานจำนวน 3 หน่วย (2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าความก้าวหน้าทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ค่าความก้าวหน้าของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยรวม พบว่ามีค่า g รวม = 0.67 ซึ่งอยู่ในระดับการพัฒนาที่มีการพัฒนาปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาความก้าวหน้าของการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีการพัฒนาปานกลาง ($g = 0.58$) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีการพัฒนาสูง ($g = 0.71$) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีการพัฒนาสูง ($g = 0.72$) ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการพูด ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน ค่าความก้าวหน้าทางการเรียน

Received : 16 มีนาคม 2568

Revised: 20 พฤษภาคม 2568

Accepted : 23 พฤษภาคม 2568

¹ บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, Graduate studies, Faculty of Education, Nakhon Phanom University.

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, Faculty of Education, Nakhon Phanom University.

*Corresponding author: natwikanhanrin@gmail.com

ABSTRACT

Activity-based learning management effectively employs a range of activities designed to promote student learning within a supportive environment. This approach fosters both comfort and confidence among students as they engage with the English language. The objectives of this research were (1) to enhance English speaking skills through activity-based learning (ABL) for seventh-grade students, (2) to evaluate students' English-speaking skills following the ABL implementation, aiming for an 80% proficiency criterion, and (3) to assess student satisfaction with the ABL activities. The sample determined by cluster random sampling, comprised 32 seventh-grade students at Sri Bua Ban Witthayakhom School, located in the Nakhon Phanom Secondary Educational Service Area Office, during the second semester of the 2024 academic year. The research instruments included (1) three ABL lesson plans, (2) an assessment form for English speaking skills, and (3) a student satisfaction questionnaire. Data analysis utilized mean, standard deviation, and normalized gain

The results indicated that (1) a total normalized gain of $g = 0.67$ in students' English speaking skills, reflecting moderate development; Unit 1 demonstrated a gain of $g = 0.58$ (moderate), Unit 2 showed $g = 0.71$ (high), and Unit 3 recorded $g = 0.72$ (high), illustrating consistent improvement across units; (2) the English speaking skills of Grade 7 students who participated in the activity-based learning (ABL) approach met the performance criterion of 80 percent; and (3) the overall satisfaction of the students with the activity-based learning (ABL) approach was found to be at a high level, with a mean score of 4.42 and a standard deviation of 0.57

Keywords: Speaking skill development, English speaking skill, Normalized gain, Activity-based learning management.

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นานาชาติทั่วโลกให้ความสำคัญอย่างยิ่งในโลกยุควิทยาการและสังคมแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการพัฒนา ทำให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ มีการเชื่อมโยงถึงกันเป็นเครือข่าย และส่งอิทธิพลถึงกันความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลทางเทคโนโลยี ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ETS Global, 2024) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทียบเท่าระดับนานาชาติจึงเป็นการยกระดับความสามารถด้านภาษา (Language proficiency) และเป็นพันธกิจที่สำคัญ ของการพัฒนา

การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพทั้งด้านทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Characteristic) และสมรรถนะ (Competency) ที่สำคัญต่อการเป็นประชากรโลก (Global Citizen) ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

ในยุคปัจจุบันที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนในการเตรียมความพร้อมสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการเข้าสู่โลกของการทำงานและการพัฒนาตนเองในอนาคต งานวิจัยของ Brown and Lee (2015) ระบุว่าทักษะการพูดมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางภาษา

และช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ นอกจากนี้ Harmer (2015) ยังชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการพูดเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562) จึงได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการฝึกทักษะการพูดเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งได้กำหนดให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม ปีการศึกษา 2566 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 28.31 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 31.76 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2566) คะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศนี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในทักษะการพูดซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ในการทดสอบ O-NET จะไม่ได้วัดทักษะการพูดโดยตรง แต่ผลคะแนนที่ต่ำในทักษะการฟังและการเขียนมักสัมพันธ์กับการขาดทักษะพื้นฐานด้านการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงการพูดด้วย (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2566)

จากการสัมภาษณ์ นางสุยมพร พูลเกิด ครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2568 ครูได้สะท้อนถึงปัญหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเน้นถึงความจำเป็นของการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาภาษาอังกฤษ และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ ครูระบุว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษไม่เพียงช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา แต่ยังเสริมสร้างความมั่นใจ

ในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในชีวิตประจำวันและการสื่อสารในสังคม โดยเฉพาะในโลกที่ภาษาอังกฤษกลายเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญในทุกด้าน อย่างไรก็ตาม ครูยังเห็นว่าการเรียนการสอนในปัจจุบันมักไม่ได้ฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงอย่างจริงจัง เนื่องจากการเรียนการสอนมักจะมุ่งเน้นไปที่การฟังและการอ่านมากกว่า ซึ่งทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสฝึกทักษะการพูดและส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องเมื่อเจอสถานการณ์จริง (ส. พูลเกิด, สัมภาษณ์ส่วนตัว, 10 มกราคม 2568) ดังนั้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและก้าวข้ามความท้าทายด้านภาษาในอนาคตอย่างมั่นคง (รสรินทร์ สีนสวัสดิ์ และ สยามรับเหียสุรีย์, 2558)

การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning: ABL) ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า การจัดกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนร่วมชั้น ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ณรงค์ชัย วงศ์ประเสริฐ, 2564) โดยเฉพาะเมื่อกิจกรรมมีความหลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของ สุภาวดี อินทร์สว่าง (2563) ที่ศึกษาการใช้กิจกรรมเป็นฐาน พบว่า ช่วยพัฒนาความกล้าแสดงออกและการใช้คำศัพท์ได้อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม การวิจัยดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมทักษะการพูดเชิงโต้ตอบ (interactive speaking) ที่ใช้ในการสื่อสารจริง อย่างชัดเจน ในทำนองเดียวกัน กาญจนา สิงประสงค์ (2563) ศึกษา ABL ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้นต่อบทเรียน แต่อุปสรรคคือกิจกรรมบางอย่างไม่สอดคล้องกับระดับภาษา และการวัดผลยังขาดเกณฑ์ที่เป็นระบบ นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบ ABL ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด มักประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) การสร้างความสนใจ 2) การให้ประสบการณ์ 3) การปฏิบัติกิจกรรม 4) การสร้างความรู้ใหม่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 5) การประเมินผล ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีบทบาท

ในการส่งเสริมทักษะการพูด โดยเฉพาะชั้นสร้างความสนใจและการให้ประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและพร้อมต่อการเรียนรู้มากขึ้น (ภัทรสร นรหิรัญ, 2562 และ ศุภวรรณ สมบูรณ์ชัย, 2563)

แม้งานวิจัยที่ผ่านมาได้สะท้อนให้เห็นว่า ABL มีศักยภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน แต่ยังพบช่องว่างในด้านการประเมินผลการพูดอย่างครอบคลุม ตลอดจนยังขาดงานวิจัยที่ศึกษาในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการพูดเชิงโต้ตอบผ่านกิจกรรมที่ออกแบบเฉพาะทาง การศึกษาวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว เพื่อเติมเต็มช่องว่างทางวิชาการและนำไปสู่แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากปัญหาที่เกิดขึ้นและความสำคัญของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในลักษณะที่กระตุ้นความสนใจและเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ กิจกรรมดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยการใช้คำศัพท์และวลีพื้นฐาน ที่สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างง่ายดาย ส่งผลให้นักเรียนสามารถฝึกฝนและมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้เพื่อสื่อสารกับบุคคลรอบข้างในสถานการณ์ต่าง ๆ (เฉลิมชัย พงษ์ศิริ, 2564) กิจกรรมดังกล่าวไม่เพียงแต่พัฒนาความมั่นใจในตนเองของผู้เรียน แต่ยังเสริมการเรียนรู้วิธีการประยุกต์แนวทางแก้ไขปัญหาในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ซึ่งจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนาน (สมหมาย ทองสุข, 2565) ในกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนจะได้รับโอกาสในการฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ ผ่านการเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ เพื่อเสริมสร้าง

ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น (ไพโรจน์ รัตนกร, 2563) ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควบคู่กับการสำรวจความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งเป็นแนวทางที่ยังพบได้ไม่มากนักในระดับชั้นนี้ การออกแบบกิจกรรมที่เน้นสถานการณ์ใกล้เคียงชีวิตจริงและการวัดผลทั้งด้านทักษะและมุมมองของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมให้เกิดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในการพัฒนาทักษะการพูดสำหรับผู้เรียนระดับพื้นฐาน (จุฑาทิพย์ อรุณโรจน์, 2565)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 2) เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานตามเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 80
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม อ.เมือง จ.นครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งสิ้น 65 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิด ABL สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 แผน 3 หน่วยการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพและความเหมาะสมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมุ่งวัดความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแนะนำตัว การถาม-ตอบข้อมูลส่วนตัว และการสนทนาในสถานการณ์จำลองผู้วิจัยได้พัฒนาเกณฑ์การประเมิน (Rubric) โดยอิงตามตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม วิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความถูกต้องทางไวยากรณ์ 2) ความคล่องแคล่วในการพูด และ 3) การออกเสียงและจังหวะ เครื่องมืดังกล่าวได้นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (≥ 0.50) และมีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (inter-rater reliability) เท่ากับ 0.83 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงว่าแบบประเมินมีความสอดคล้องและเชื่อถือได้ในการวัดทักษะการพูดของนักเรียน

3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารตำรา และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ใน 5 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การแนะนำตนเอง 2) การถาม-ตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น อายุ อาชีพ วันเกิด 3) การสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสิ่งของ 4) การตอบคำถามเกี่ยวกับบุคคลที่ชื่นชอบ และ 5) การพูดเกี่ยวกับสิ่งของที่ชอบ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิง

เนื้อหา (IOC) และนำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง พบว่าค่าความยาก (P) ของข้อสอบอยู่ระหว่าง 0.42 – 0.62 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.79 แสดงว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องและเชื่อถือได้ในการวัดทักษะการพูดของนักเรียน

4) แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นที่สะท้อนถึงความพึงพอใจของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ด้านความสนุกและความเหมาะสมของกิจกรรม และด้านผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน จากนั้นแบบสอบถามดังกล่าวได้นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ของการวัด โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 แสดงว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องและเหมาะสมในการนำไปใช้วัดความพึงพอใจของผู้เรียนอย่างน่าเชื่อถือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อวัดระดับความสามารถเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบบประเมินเน้นการสื่อสารพื้นฐานในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตนเอง การถาม-ตอบข้อมูลส่วนตัว และการพูดเกี่ยวกับงานอดิเรก

2) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ภายใต้แนวคิดกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดเป็นคู่ จำลองสถานการณ์ และใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง

3) หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้แบบประเมินชุดเดิมในการวัดระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอีกครั้ง เพื่อเปรียบเทียบผลกับก่อนเรียน และ

วิเคราะห์ความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะ

4) แจกแบบสอบถามความพึงพอใจแก่ผู้เรียน เพื่อประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ และการนำไปใช้ได้จริง โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พร้อมทั้งคำนวณค่าความก้าวหน้าในการเรียนรู้ด้วยค่าร้อยละพัฒนาการ (Normalized Gain: g) ตามสูตรของ Hake (1998) เพื่อวิเคราะห์ระดับการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน

2) วิเคราะห์ความพึงพอใจนักเรียน ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) นำข้อมูลที่ได้มาสรุปหาค่าร้อยละและเขียนรายงาน

ผลการวิจัย

1) ค่าความก้าวหน้าของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยรวม พบว่ามีค่า g รวม = 0.67 ซึ่งอยู่ในระดับการพัฒนาที่มีการพัฒนาปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาความก้าวหน้าของการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีการพัฒนาปานกลาง ($g = 0.58$) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีการพัฒนาสูง ($g = 0.71$) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีการพัฒนาสูง ($g = 0.72$) ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

2) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้ารับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80

3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานโดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .57)

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความก้าวหน้าของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การประเมินเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ที่	คะแนน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		Normalized gain
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	<g>
1	20	11.34	1.51	16.37	1.55	0.58
2	20	11.09	1.60	17.46	1.22	0.71
3	20	11.71	1.41	17.68	1.46	0.72
รวม	60	11.38	1.49	17.17	1.40	0.67

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ความก้าวหน้าของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วย ค่าความก้าวหน้าโดยรวม พบว่ามีค่า g รวม = 0.67 ซึ่งอยู่ในระดับการพัฒนาที่มีการพัฒนาปานกลาง แต่เมื่อพิจารณา

ความก้าวหน้าของการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีการพัฒนาปานกลาง ($g = 0.58$) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีการพัฒนาสูง ($g = 0.71$) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีการพัฒนาสูง ($g = 0.72$) ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การประเมิน หน่วยการเรียนรู้ที่	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}\%$	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}\%$
1	11.34	1.51	56.70	16.37	1.55	81.85
2	11.09	1.60	55.45	17.46	1.22	87.30
3	11.71	1.41	58.55	17.68	1.46	88.40
รวม	11.38	1.49	56.90	17.17	1.40	85.85

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยทักษะการพูดก่อนเรียนเท่ากับ 56.90 และหลังเรียนเท่ากับ 85.85 แสดงถึงพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ พบว่าค่าเฉลี่ยในหน่วยที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับ 81.85, 87.30 และ 88.40 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกหน่วย สะท้อน

ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุผลตามเกณฑ์ และช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน

ข้อที่	รายการความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1	เนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจ	4.22	0.63	มาก
2	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจเรียนแล้วสนุก	4.59	0.50	มากที่สุด
3	นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข	4.46	0.56	มาก
4	เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.08	0.64	มาก
5	กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	4.38	0.51	มาก
6	ครูให้ความสนใจต่อนักเรียนอย่างทั่วถึงในขณะที่สอน	4.51	0.56	มากที่สุด
7	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม	4.49	0.51	มาก
8	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.35	0.54	มาก
9	ครูให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกกับนักเรียน	4.51	0.56	มากที่สุด
10	มีการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้	4.59	0.50	มากที่สุด
11	ครูแนะนำจุดบกพร่องและวิธีการแก้ไข	4.51	0.61	มากที่สุด
12	ครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวในขณะที่ครูสอนเสมอ	4.32	0.58	มาก
13	ครูยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของนักเรียน	4.24	0.55	มาก

ข้อที่	รายการความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
14	ช่วงเวลาในการจัดการเรียนรู้และทำกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.44	0.59	มาก
15	ครูมีการแจ้งวิธีการประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน	4.27	0.55	มาก
รวม		4.42	0.57	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานโดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับมากที่สุด 5 ข้อได้แก่ ข้อ 2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจเรียนแล้วสนุก ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.50) ข้อ 10 มีการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.50) ข้อ 11 ครูแนะนำจุดบกพร่องและวิธีการแก้ไข ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.61) ข้อ 9 ครูให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกกับนักเรียน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.56) และข้อ 6 ครูให้ความสนใจต่อนักเรียนอย่างทั่วถึงในขณะที่ยกสอน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอที่เกิดขึ้นจากผลการวิจัย

1.1 ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นคู่ (pair work) เช่น การจำลองสถานการณ์ (role play) และเกมสื่อสาร (communication games) ไปใช้จริงในห้องเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในโรงเรียนที่ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีนัก เพราะจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและมีความพึงพอใจในระดับมากต่อกิจกรรมเหล่านี้

1.2 จากการที่หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และ 3 มีค่าความก้าวหน้าทางการเรียน <g> อยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงสามารถส่งเสริมทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ครูผู้สอนจึงควรออกแบบกิจกรรมที่มีลักษณะต่อเนื่องและท้าทายความสามารถของผู้เรียนให้มากขึ้นในลักษณะนี้

1.3 จากบริบทของโรงเรียนที่นักเรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษต่ำ โรงเรียนควรมีแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง เช่น คลินิกภาษาอังกฤษ หรือค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานใน ระดับชั้นเรียนอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และกระบวนการคิดทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาการที่สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2.2 ควรมีการศึกษาและพัฒนา การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อเสริมการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน โดยสามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI), การเรียนรู้ผ่านเกม (Gamification) หรือ การเรียนรู้ด้วยจริงเสมือน (Virtual Reality) มาผสมผสานในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสนุกสนานในการเรียนรู้ รวมถึงสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนได้มีส่วนร่วมและพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

ข้อจำกัดงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคมซึ่งมี

ความแตกต่างด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ และบริบทของโรงเรียน อาจส่งผลต่อความหลากหลายของผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีระยะเวลาเพียง 12 ชั่วโมง ซึ่งอาจยังไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนาทักษะ

การพูดภาษาอังกฤษในระยะยาว จึงควรพิจารณาข้อจำกัดเหล่านี้เมื่อนำผลการวิจัยไปใช้หรือขยายผลในบริบทอื่น

เอกสารอ้างอิง

- เชมซุตา ศรีสุวรรณ และสุรัตนา อติพัฒน์. (2566). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 6(4), 1-2.
- จุฑาทิพย์ อรุณโรจน์. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้เกมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่*, 7(4), 321-330.
- เฉลิมชัย พงษ์ศิริ. (2564). การใช้กิจกรรมเป็นฐานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ. *วารสารวิจัยการศึกษา*, 23(2), 125-135.
- ชญาณิศ บำรุง และธนดล ภูสีฤทธิ์ (2023). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบใช้เกมเป็นฐาน ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 11(2), 72-84.
- ณรงค์ชัย วงศ์ประเสริฐ. (2564). การใช้กิจกรรมเป็นฐานในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารวิจัยการศึกษา*, 16(1), 112-125.
- เพ็ญภา ตลับกลาง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต (วิทยานิพนธ์ปริญญาปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ไพโรจน์ รัตนกร. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. *วารสารวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 14(1), 142-154.
- ภัทรสร นรเหรียญ. (2562). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- รสรินทร์ ลินสวัสดิ์ และสยามรับ เขียวสุรีย์. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษและการใช้บทบาทสมมติ. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 11(พิเศษ), 124-132.
- วรรณวิษา บันคัม และนที เพชรบุรี. (2563). การใช้เกมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียน. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 12(1), 45-60.
- กาญจนา สิ่งประสงค์. (2563). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) และวิธีการสอนแบบ Grammar translation. *Journal of Modern Learning Development*, 5(4), 82-91.
- ศุภวรรณ สมบูรณ์ชัย. (2563). การใช้กิจกรรมเป็นฐานในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 16(1), 112-125.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *คู่มือแนวทางการจัดการการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษตามความเข้มข้น 3 ระดับสู่สากล*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2566). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566*. <https://anyflip.com/acmmi/ohte/basic>
- สุภาวดี อินทร์สว่าง. (2563). ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้พื้นฐานต่อความสามารถในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 43(2), 112–124.
- สมหมาย ทองสุข. (2565). กิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. *วารสารการศึกษาและนวัตกรรมการเรียนรู้*, 3(2), 135-146.
- Aslam, M., Ahmed, M., & Mazherm, M. (2015). Enhancing communication skills of ESL primary students through activity base learning. *European Journal of Language Studies*, 2(1), 1-11.
- Biggs, John., & Tang, Catherine. (2020). *Teaching for Quality Learning at University (5th ed.)*. Open University Press.
- Boud, David., Cohen, Ruth., and Sampson, Jane. (2018). *Peer Learning in Higher Education: Learning from & with Each Other*. Routledge.
- Brown, H. D. and Lee, H. (2015). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy (4th ed.)*. Pearson Education.
- Dewey, John. (2018). *Democracy and Education: An Introduction to the Philosophy of Education*. Free Press.
- ETS Global. (2024). Why is it important to learn English. Accessed on March 15, 2025 from <https://www.etsglobal.org/it/en/blog/news /importance-of-learning-english>
- Likert, R. (1932). *A Technique for the Measurement of Attitudes*. *Archives of Psychology*, 22(140), 1–55.
- Hake, R. R. (1998). Interactive-engagement versus traditional methods: A six-thousand-student survey of mechanics test data for introductory physics courses. *American Journal of Physics*, 66(1), 64–74.
- Harmer, J. (2015). *The Practice of English Language Teaching (5th ed.)*. Pearson Education.
- Hmelo-Silver, Cindy E. (2022). *The Nature of Problem-Based Learning and Its Role in Knowledge Construction*. *Educational Psychology Review*, 34(1), 45-67.
- Ul-Haq, Z., Khurram, B., Ahmed, B., and Arshad, K. (2017). Development of Speaking Skills through Activity Based Learning at the Elementary Level. *Eurasian Journal of Educational Research*, 69, 241-252.